

FARSKÝ LIST

18.máj – 24.máj 2026, číslo 648

Gréckokatolícka cirkev, farnosť Čičava, Čičava 38, 09301

Tel.: 0911/711488, o.martinlaban@gmail.com

06

Rubenovci, Gadovci a polovica Manassesovho kmeňa sa teda vydali na spiatočnú cestu. Keď došli k jordánskym kužeľovitým kopcom, ktoré sú ešte v krajine Kanaán, postavili Rubenovci, Gadovci a polovica Manassesovho kmeňa tam pri Jordáne oltár, veľký, zďaleka viditeľný oltár. Keď sa to Izraelovi synovia dozvedeli, zhromaždil sa všetok izraelský ľud do Šíla, aby vytiahol proti nim do boja. Nato Izraelovi synovia poslali k Rubenovcom, Gadovcom a k polovici Manassesovho kmeňa do krajiny Galaád Finésa, syna kňaza Eleazara, a s ním desať náčelníkov. Oni došli k Rubenovcom, Gadovcom a k polovici Manassesovho kmeňa do krajiny Galaád a vraveli im: "Toto vám odkazuje všetok Pánov ľud: Čo je to za vierolomnosť, ktorej ste sa dopustili proti Izraelovmu Bohu?! Tým, že ste si postavili oltár, odvrátili ste sa dnes od Pána, ba dnes ste sa tým vzbúрили proti Pánovi." Rubenovci, Gadovci a polovica Manassesovho kmeňa odpovedali náčelníkom izraelských kmeňov: "Všemohúci Boh, Pán - všemohúci Boh, Pán to vie a musí to vedieť aj Izrael: Ak to bola vzbura alebo vierolomnosť proti Pánovi, tak nech nás dnes nechráni! Naozaj zodpovedne a odôvodnene sme to urobili. Povedali sme si totiž: Zajtra povedia vaši synovia našim synom: "Čo máte vy od Pána, Izraelovho Boha? Pán predsa položil medzi nás a vás, Rubenovi a Gadovi synovia, Jordán ako hranicu. Vy nemáte nijaký podiel na Pánovi." A tak vaše deti nakoniec privedú naše k tomu, aby sa nebáli Pána. Preto sme si povedali: Dajme sa teda do práce a postavme si oltár, lenže nie na celostné žertvy a obety, ale preto, aby bol svedectvom medzi nami a vami a našimi potomkami, ktorí prídu po nás, že sme ochotní konať Pánovu službu pred jeho tvárou svojimi celopalmi, žertvami a pokojnými

obetami. Takto v budúcnosti nebudú môcť povedať vaši synovia našim synom: "Nemáte podiel na Pánovi.""" Odpoveď sa Izraelovým synom páčila a Izraelovi synovia chválili Boha a už nehovorili, že vytiahnu proti nim do boja a spustošia krajinu, v ktorej bývajú Rubenovci a Gadovci. A Rubenovci a Gadovci nazvali oltár 'E D, (to jest Svedectvo); lebo (povedali) on je svedectvom medzi nami, že Pán je Boh. (Joz 22, 9-10.12-16.21-22.24-27.33-34)

Dnešný príbeh nám hovorí o tom, že nakoniec jediné, na čom záleží, je ovocie. Raz sa stalo, že „Ján mu [Ježišovi] povedal: "Učiteľ, videli sme kohosi, ako v tvojom mene vyháňa zlých duchov. Bránili sme mu to, veď nechodí s nami." Ježiš vravel: "Nebráňte mu! Lebo nik, kto robí divy v mojom mene, nemôže tak ľahko zle hovoriť o mne. Veď kto nie je proti nám, je za nás. A kto by vám dal piť čo len za pohár vody preto, že ste Kristovi, veru, hovorím vám: Nepríde o svoju odmenu." (Mk 9, 38-41). Preto aj inde Písmo hovorí, „Ducha neuhášajte, prorockými nepohrdajte! Ale všetko skúmajte a čo je dobré, toho sa držte“ (1 Sol 5, 19-21)! Synoda o synodalite nazvala toto skúmanie rozlišovaním. Nesúdme teda prchko iných ani neodsudzujeme ničie len preto, že je to nové, podivné alebo my to inak robíme. Skúmajme úmysly, skúmajme ovocie, aby sme tak ako kedysi farizeji a saduceji neprepásli vnuknutia Božieho Ducha!

07

Dlhý čas po tom, čo Pán daroval Izraelovi pokoj od všetkých okolitých nepriateľov, keď bol Jozue už starý a v pokročilom veku, Jozue zvolal celý Izrael, jeho starších, náčelníkov, sudcov a pisárov, a hovoril im: "Zostarel som a som v pokročilom veku. Vy ste videli všetko, čo pre vás vykonal Pán, váš Boh, všetkým tým nepriateľom. Lebo Pán, váš Boh, sám bojoval za

vás. Pozrite, lásom som vám rozdelil za dedičný podiel pre vaše kmene tie národy, čo ešte zostali zo všetkých národov, ktoré som vyhubil od Jordána až po Veľké more na západe slnka. Hľa, ja dnes nastupujem cestu celého sveta. Preto uvážte celým svojím srdcom a celou svojou dušou, že ani jeden zo všetkých prísľubov, ktoré vám dal Pán, váš Boh, nezostal nevyplnený. Všetky sa vám splnili, ani jeden z nich nie je nevyplnený. Po týchto udalostiach Nunov syn Jozue, Pánov služobník, zomrel vo veku stodesiatich rokov. Pochovali ho na území jeho dedičného podielu v Tamnatsare na Efraimskej vrchovine. (Joz 23, 1-4.14.29-30)

Keď umieral Ježiš, čítame, že „Ježiš povedal: *"Otče, odpusť im, lebo nevedia, čo robia."* [Potom] zvolal mocným hlasom: *"Otče, do tvojich rúk porúčam svojho ducha."* Po tých slovách vydýchol“ (Lk 23, 34.46). Keď umieral Štefan, čítame, že „uvidel Božiu slávu a Ježiša stáť po pravici Boha a povedal: *"Vidím otvorené nebo a Syna človeka stáť po pravici Boha."* Štefana kameňovali a on sa modlil: *"Pane Ježišu, prijmi môjho ducha."* Potom si kľakol a zvolal veľkým hlasom: *"Pane, nezapočítaj im tento hriech."* A len čo to povedal, zomrel“ (Sk 7, 55-56.59-60). Keď mal umrieť Pavol, on sám píše, plný radosti a vzrušeného očakávania: *„Mám vyliť svoju krv na obeť, nastáva čas môjho odchodu. Dobrý boj som bojoval, beh som dokončil, vieru som zachoval. Už mám pripravený veniec spravodlivosti, ktorý mi v onen deň dá Pán, spravodlivý sudca; a nielen mne, ale aj všetkým, čo milujú jeho príchod“* (2 Tim 4, 6-8)! A tak neviem, odkiaľ sa vzala predstava, že keď budeme zo sveta odchádzať my, mali by sme odchádzať so strachom a neistotou a prosíkať Boha o zľutovanie, aby sa nad nami zmiloval a odpustil nám naše viny a nezatratil nás v Pekle! Možno z bludu klerikalizmu, ktorý hlása, že „normálny katolík“ predsa nemôže žiť sväto, tak, aby odchádzal z tohto sveta v podobnej istote a radošti! A možno z toho, že ako hovorí Apoštol, nemilujeme Kristov príchod, nie je to pre nás oná blažená nádej. Miesto toho sa spoliehame, že,

keď budeme umierať, vzbudíme si ľútosť a budeme odprosovať Boha a tak sa „pripravíme na dobrú smrť“. Ale aká je šanca, že v okamihu smrti zrazu budeme zo srdca ľutovať a nenávidieť to, čo nám celý život nevadilo, veď sme to nezanechali? A že nám nebude chýbať svet, ak sme ho celý život milovali? A miesto neho zrazu budeme milovať svätosť, ak sme po nej nikdy netúžili, skôr naopak? A že sa v nás náhle prebudí dokonalá a hlboká láska k Bohu, ak budeme prosiť o zmilovanie len zo sebeckej túžby nezatratiť sa v Pekle, a predtým sme viac milovali všetko ostatné, než žiť s Bohom a s Ním pracovať vo svete? Ale žime nebesky a Nebo už teraz, naučme sa milovať to a užívajme si to – a smrť bude pre nás už len ako rozbalenie vianočného darčeka, vytúžený okamih vzrušenia a veľkej radosti!

Tréning Božích detí

Autor knihy Sedem návykov vysoko efektívnych ľudí Stephen Covey hovorí: „Som zvyklí!“ A naozaj, naša osobnosť je súborom toho, ako sme navykli myslieť, pozeráť na svet, hovoriť, správať sa, túžiť, konať. Dokonca naše telo je alebo slabé, čiže navyknuté na pohodlie, alebo silné, navyknuté na pohyb a prácu. Ak chceme zmeniť seba, musíme si odvyknúť od neresti, čiže návykov starého človeka, a navyknuť si na čnosti, čiže návyky nového človeka. Tak to hovorí Písmo: *„Vynaložte všetko úsilie na to, aby ste k svojej viere pripojili čnosť, [lebo] osvedčená čnosť [prináša] nádej“* (2 Pt 1, 5; Rim 5, 4) – že totiž ak sme si navykli žiť nebesky na zemi, neexistuje nič, čo by nám mohlo zabrániť pokračovať v tom v Sláve Otca v Nebi naveky! Ako teda môžeme trénovať čnosti detí Boha a odstraňovať neresti, návyky starého človeka? Existuje šesť základných cvikov kresťanstva, ktoré sú na to určené. Tu je ich prehľad: ROZJÍMANIE a ŠTÚDIUM. Rozjímanie už poznáme v podobe lectio divina, ktoré sa učíme používať. Je to nástroj porozumenia Bohu, porozumenia Jeho mysleniu – a teda aj mysleniu, postojom, názorom a túžbam, ktoré sú vlastné a primerané, prirodzené synom a dcéram Boha – a naopak

úplne cudzie ľuďom, ktorí „*zmýšľajú pozemsky*“ (Flp 3, 19), lebo „*živočišny človek neprijíma veci Božieho Ducha; sú mu bláznovstvom a nemôže ich pochopiť, lebo ich treba duchovne posudzovať. My však máme Kristovo zmýšľanie.*“ (1 Kor 2, 14.16).

VNÚTORNÁ MODLITBA, obzvlášť kontemplatívna, je tréningom a navykaním si na dôverný, hlboký a intímny vzťah s Bohom, nie hocijaký, ale v hlbokkej jednote dokonalej lásky, podľa slov Písma, že „*Boh je láska; a kto ostáva v láske, ostáva v Bohu a Boh ostáva v ňom*“ (1 Jn 4, 16) – presne toto kontemplácia a neskôr kontemplatívny život sú. Aj k tomuto pomaly smerujeme a učíme sa, trénujeme to v lectio divina. Existuje také pravidlo, ktoré hovorí, že by sme si mali na rozjímanie a vnútornú modlitbu v samote vyhradiť aspoň jednu hodinu (v núdzi pol hodiny) denne; pol dňa samoty, uvažovania a rozjímania týždenne; jeden celý deň ústrania mesačne; a tri až sedem dní samoty raz ročne – duchovné cvičenia, modlitba v ústraní, napr. v niektorom z kláštorov, exercičných centier, alebo niekde v horách na chate...

ANGAŽOVANOSŤ SA SPOLOČNÉ DOBRO – keď si navykáme žiť a myslieť a konať ako opravdivé deti Boha – Stvoriteľa. O tomto našom poslaní usilovať aj o pozemské spoločné dobro pre všetkých hovorí obzvlášť Sociálna náuka Cirkvi a tzv. sociálne encykliky rôznych pápežov. Blahej pamäti sv. pápež Ján Pavol II. učil, že táto angažovanosť patrí medzi neoddeliteľné súčasti katolíckeho kresťanstva a ak chýba, nemôže sa to už považovať za katolícke. Spolu s ostatnými pápežmi opakovane potvrdzoval povinnosť angažovania sa nás, katolíkov, v politickom a spoločenskom živote, vo vede, kultúre, všade, kde ide o dobro pre všetkých ľudí.

APOŠTOLÁT A EVANJELIZÁCIA – keď sa učíme byť deťmi Boha – Spasiteľa a bratmi a spolupracovníkmi nášho Prvorodeného Brata, Ježiš Krista, ktorý aj nám hovorí, „*poďme inde, do susedných dedín, aby som aj tam kázal [čiže úradne a s mocou oznamoval ľuďom Evanjelium], veď na to som prišiel*“ (Mk 1, 38).

„Celá Cirkev je misionárska a dielo šírenia evanjelia je základnou povinnosťou ľudu Božieho,“ hovorí Koncil „preto všetci synovia a dcéry Cirkvi majú mať živé vedomie vlastnej zodpovednosti voči svetu, pestovať v sebe naozaj katolíckeho ducha a zasvätiť svoje sily dielu šírenia evanjelia.“ Podľa sv. Jána Pavla II. ak by toto chýbalo, tiež už nemôžeme hovoriť o katolíkovi, katolíckom živote či katolíckej inštitúcii.

ASKÉZA – keď si vedome odvykáme od navyknutých závislostí a spôsobov správania sa a namiesto nich si navykáme na nové spôsoby a život v slobode detí Boha – obzvlášť v oblasti tela a jeho pudov a závislostí. Písmo hovorí, „*oblečte si Pána Ježiša Krista; a o telo sa nestarajte podľa jeho žiadostí*“ (Rim 13, 14). Cieľom je, aby naše telo bolo zdravé a silné a slúžilo nám, a nie aby bolo rozmazaným pánom, ktorý nás ovláda a ktorému slúžime, „*veď všetko je vaše, ale vy ste Kristovi a Kristus Boží. Oslavujte teda Boha vo svojom tele!*“ (1 Kor 3. 21-23; 6, 20). „*Lebo telo si žiada, čo je proti duchu, a duch, čo je proti telu. Navzájom si odporujú, aby ste nerobili to, čo chcete.*“ (Gal 5, 17). „*Všetko smiem. Ale nie všetko osožím... Ja sa ničím nedám ztročiť*“ (1 Kor 6, 12). LITURGIA a SVIATOSTI – pretože z nich čerpáme silu Ducha a Boží Život, sám Ježiš hovorí, že „*ak nebudete jesť telo Syna človeka a piť jeho krv, nebudete mať v sebe život*“ (Jn 6, 53). Liturgia je tiež miesto, kam všetko smeruje a kde všetko nachádza svoje završenie v oslave Boha v spoločenstve Jeho Rodiny. „*Kristovo tajomstvo Cirkev ohlasuje a slávi vo svojej liturgii, aby veriaci z neho žili a svedčili o ňom vo svete, [preto] najväčšmi prispieva k tomu, aby veriaci svojím životom prejavovali a iným odhaľovali Kristovo tajomstvo a skutočnú povahu pravej Cirkvi.*“ (KKC 1068) Ale pozor, „*liturgia nevyčerpáva celú činnosť Cirkvi, má ju predchádzať evanjelizácia, viera a obrátenie. Vtedy môže prinášať ovocie v živote veriacich.*“ (KKC 1072).

Možno si teraz povieť, fúha, je toho celkom dosť: času, úsilia, zdrojov... Hej, je. Sú ľudia, ktorí popri zamestnaní študujú na vysokej

škole alebo popri zamestnaní trénujú vrcholový šport a podobne do toho investujú množstvo času, síl, peňazí a zriekajú sa kvôli tomu množstva iných vecí, lebo veria, že im to za to stojí. Veríš aj ty, že trénovať nebeský život za to stojí – a dokonca ak ho raz chceš žiť naplno v Nebi, tak je to úplne nevyhnuté rovnako, ako pre tamtych je štúdium nevyhnutné pre ich vysnívané zamestnanie či tréning pre vytúžené víťazstvo? Lebo ak nie – potom to nedokážeš a budeš mať len milión sľubov a výhovoriek. Ale ak veríš – potom do toho pôjdeš, sám do seba a s radosťou, pretože to chceš. A pretože možno už aj sám na sebe zažívaš onú pravdu, že „nič ťa

nebude baviť a nebudeš mať z toho „zábavu,“ pokiaľ v tom nebudeš namakaný. Aby si sa dostal do takého štádia, musíš tvrdo drilovať“ (rodinka.sk). A tak čím viac tento nový Boží život trénuješ, tým viac ťa baví, tým viac sa stáva tvojou vášňou, láskou, záľubou! Uvažujme spolu!

- Prejdi si jednotlivé cviky! Poznáš ich? Používaš ich už? Máš aj výsledky? Aké? Ak nie, prečo?
- A teraz tá hlavná otázka: CHCEŠ TO? Chceš to až tak, že obetuješ iné veci, vyhradiš si na to dostatok času, síl, prostriedkov (ideálne celá rodina spolu) a ideš vážne, fakt vážne do toho?

	Čičava	Komárany	Merník
Po 18.5.	<i>Svätý mučeník Teodot z Ankyry</i>		
	18.00 +Mária, Bartolomej (r.Janočková)		
Ut 19.5.	<i>Svätý hieromučeník Patrik, pruský biskup a spol.</i>		
	18.00 +Peter (r.Jendrejová) +panychýda		
St 20.5.	<i>Svätý mučeník Tallelaios</i>		
	18.00 +Anna (r.Ragančíková)		8.15 Zádušná liturgia
Št 21.5.	<i>Svätí veľkí králi a apoštolom rovní Konštantín a Helena</i>		
	18.00 Zádušná liturgia	16.30 Zádušná liturgia	
Pi 22.5.	<i>Svätý mučeník Bazilisk</i>		<i>Zdržanlivosť od mäsa</i>
So 23.5.	<i>Piata zádušná sobota; prepodobný otec a vyznávač Michal, synadský biskup</i>		
		18.30 *ZBP František, Alena (r.Fedorová)	17.00 *za farnosť
Ne 24.5.	<i>Nedela svätej Päťdesiatnice – zostúpenie svätého Ducha</i>		<i>Odpustová slávnosť v Rafajovciach Myrovanie</i>
	7.30 *ZBP Mária Viľeníková		

Úmysel modlitby: za mier na Ukrajine a vo svete

Odpustové slávnosti: 31.5. – 70. výročie posvätenia rim.kat. kostola v Čičave; 28.6. – Sv. Kozmu a Damiána v Čičave; 26.7. – Sv. Anny v Komáranoch

Sviatosť manželstva mienia sláviť: **Patrik Hoľan**, rim. kat., bývajuci v Nižnom Hrušove a **Anna Fedorová**, gr. kat., bývajúca v Komáranoch.